

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5Csp/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419201661
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6419201661.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod.č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, 821 08 Bratislava, Karadžičova 2, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Bratislava, Ventúrska 16, proti žalovanému: S. F., W.. X.XX.XXXX, M. T. Ž. W. Q., o žalobe na zaplatenie sumy 704,88 € s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 704,88 € s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 704,88 eur počítaný od 19.05.2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Súd čo do zvyšku žalobu žalobcu z a m i e t a.

Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretá dňa 06.11.2014 medzi veriteľom CETELEM SLOVENSKO a.s., Bratislava a dlžníkom S. F., uvedená v časti 3., bod 3.4. druhá veta v znení: „Nesplatená istina Úveru/Revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v ZoSÚ/ZoRSÚ, t.j. Klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia Úveru/Revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.“ je n e p r i j a t e ľ n á a p r e t o n e p l a t n á.

Súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému náhradu trov konania v pomere 100% trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal zaplatenia od žalovaného sumy 704,88 € s úrokom vo výške 27,48 % ročne zo sumy 617,44 € počítaný od 19.5.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 704,88 € počítaný od 19.5.2016 do zaplatenia s poukazom na to, že právny predchodca žalobcu CETELEM SLOVENSKO a.s. uzavrel zo žalovaným dňa 16.11.2014 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, poskytol mu úver vo forme revolvingového rámca vo výške 5.000 € na financovanie kúpy spotrebného tovaru. Žalovaný vyčrpal z poskytnutého úverového rámca sumu 617,44 €, tak, že sumu 590 € čerpal výbermi hotovosti z bankomatov a sumu 27,44 € predstavujú poplatky, ktoré mu CETELEM účtoval v zmysle zmluvy. Žalovaný úver nesplácal riadne a včas. Z uvedenej zmluvy si žalobca uplatnil sumu 704,88 €, ktorá je tvorená sumou 617,44 € ako dlžná úverová istina, 77,44 € dlžné úroky z úveru, 10 € dlžné poistné z úveru. Žalovaný na splátkach úveru nezaplatil nič.

2. Žalobca k žalobe doplnil, že zvyšok dlžnej úverovej istiny vo výške 617,44 € pozostáva: z istiny z mesačných splátok splatných k 10.11.2015 až 10.5.2016 spolu vo výške 212,56 € a zvyšok istiny

nezahmutej v dlžných mesačných splátkach vo výške 404,88 € (splatná v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru); dlžné úroky vo výške 77,44 € sú za obdobie od 10.11.2015 až 10.5.2016; dlžné poistné vo výške 10 € je poistné z mesačných splátok splatných k 10.11.2015 až 10.5.2016.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril. Súd mu doručoval žalobu s príslušenstvom Oznamením na úradnej tabuli súdu ako aj Vyhláškou prostredníctvom mesta.

4. Na pojednávanie dňa 2.10.2019 sa právny zástupca žalobcu nedostavil, doručenie mal riadne vykázané. Svoju neúčast' ospravedlnil s poukazom na hospodárnosť konania, súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti ako aj v neprítomnosti žalobcu.

5. Na pojednávanie dňa 2.10.2019 sa nedostavil žalovaný.

6. Aktívna legitímácia žalobcu je daná cezhraničným zlúčením spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. a žalobcu s účinnosťou ku dňu 30.6.2016, pričom spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. v dôsledku zlúčenia zanikla bez likvidácie a žalobca je jej univerzálnym právnym nástupcom.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, s Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, s potvrdením odfinancovaní peňažných prostriedkov, so špecifikáciou dlžnej sumy, s ostatným spisovým materiálom.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

10. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 toho istého zákona spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 2 toho istého zákona za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa § 53 ods. 3 toho istého zákona ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 5 toho istého zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 54 ods. 1 toho istého zákona zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

16. Podľa § 54 ods. 2 toho istého zákona v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17.Podľa § 1 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

18.Podľa § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

19.Podľa § 1 ods.4 tohto istého zákona na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

20.Podľa § 1 ods.8 tohto istého zákona ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

21.Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy sa účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

22.Podľa § 9. ods.1 tohto istého zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

23.Podľa § 10 ods.1 tohto istého zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

24.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25.Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26.Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27.V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v časti dôvodná.

28.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že pôvodný veriteľ uzavrel so žalovaným dňa 16.11.2014 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydávaní kreditných kariet a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 5.000 €, aktuálna výške 600 € na nákup tovaru. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver mesačnou splátkou min.5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 €, splatnosť mesačnej splátky 10. deň v mesiaci, splatnosť 1. mesačnej splátky 10.deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Ročná úroková sadza bola 28,68 %, RPMN 46,36 %, poplatok za poistenie 3,33 %. Z predloženého potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov je zrejmé, že žalovaný čerpal výberom z bankomatov : dňa 6.10.2015 sumu 300 €, dňa 7.10.2015 sumu 50 €, dňa 12.10.2015 sumu 130 € a dňa 15.10.2015 sumu 110 €. Spolu vyčerpal sumu 590 €. Žalovaný na splátkach doposiaľ nezaplatil nič. Žalovaný úver nesplácal riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ktorú skutočnosť oznámil žalovanému listom zo dňa 24.5.2016. Úver zosplatnil ku dňu 18.5.2016. Žalovaný uvedené skutočnosti nerozporoval.

29.Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu (právnym predchodcom žalobcu) je spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo obchodnej činnosti, a žalobca (právny predchodca) dodávateľ bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti teda na právne vzťahy založené zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Žalovaný má s poukazom na § 2 písm.a/ postavenie spotrebiteľa, nakoľko nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a pôvodný žalobca má s poukazom na § 2 písm.b/ postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovaným vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

30.Vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako tieto určuje ustanovenie § 9 ods. 1, § 10 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Pôvodný žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo forme úverového rámca výške vo výške 5.000 €. Žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca sumu 617,44 €, tak, že sumu 590 € čerpal výbermi hotovosti z bankomatov a sumu 27,44 € predstavujú poplatky, ktoré mu CETELEM účtoval v zmysle zmluvy. Z uvedenej zmluvy si žalobca uplatnil sumu 704,88 €, ktorá je tvorená sumou 617,44 € ako dlžná úverová istina, 77,44 € dlžné úroky z úveru, 10 € dlžné poistné z úveru. Žalovaný na splátkach úveru nezaplatil nič. Zvyšok dlžnej úverovej istiny vo výške 617,44 € pozostáva: z istiny z mesačných splátok splatných k 10.11.2015 až 10.5.2016 spolu vo výške 212,56 € a zvyšok istiny nezahrnutej v dlžných mesačných splátkach vo výške 404,88 € (splatná v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru); dlžné úroky vo výške 77,44 € sú za obdobie od 10.11.2015 až 10.5.2016; dlžné poistné vo výške 10 € je poistné z mesačných splátok splatných k 10.11.2015 až 10.5.2016. Vzhľadom na to, je daná povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu (vo výške uplatnenej žalobcom) vo výške 704,88 € (z toho 617,44 € istina, 77,44 € dlžné úroky z úveru, 10 € z titulu dlžného poistného z úveru). V tejto časti súd žalobu žalobcu považoval za dôvodnú a vyhovel jej.

31.Nakoľko žalovaný je v omeškani s plnením peňažného dlhu, prisúdil súd žalobcovi aj úrok z omeškania z priznanej sumy vo výške 5 % ročne. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá predstavovala 0 % ročne (0 % + 5 % = 5 %), žalobcovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, z priznanej istiny to počnúc dňom nasledujúcim po zosplatnení úveru, čiže od 19.5.2016. Aj v tejto časti bola žaloba žalobcu dôvodná.

32.Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných

zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

33.Podľa § 298 ods. 2 CSP ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

34.Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorý bol novelizovaný Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských úveroch.

35.Podľa čl. 3 ods. 1,2 Smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

36.Podľa čl. 5 Smernice v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad, priaznivejší pre spotrebiteľa.

37.Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky, použité v zmluvách, uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, aj jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

38.Podľa ústavnej judikatúry systém ochrany, zavedený Smernicou Rady č. 93/2013/EHS o nekalých zmluvných podmienkach vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti. Táto situácia vedie k pristúpeniu na podmienky, vopred pripravené dodávateľom bez možnosti ovplyvniť ich obsah. Smernica 93/2013/EHS vyvažuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom zásahom zo strany štátu. Preto súd aj bez návrhu námietky zo strany spotrebiteľa je povinný prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky.

39.Súd je toho názoru, zmluvné podmienky uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, týkajúce sa toho, že nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročná podľa dohodnutej úrokovej sadzby s tým, že klient (spotrebiteľ) je povinný zaplatiť úrok od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov celom rozsahu sú neprijateľné a preto neplatné. Uvedené zmluvné podmienky sú síce uvedené v texte Zmluvy o úvere, ale je nepochybné, že neboli individuálne dojednané a žalovaný formulárové zmluvy v tomto smere nemohol ani ovplyvniť. Právny predchodca žalobcu uzatváral zmluvy s rovnakou klauzulou, formou formulárového znenia, ktorá skutočnosť je súdu známa aj i iných sporov (napr. rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 18C/243/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/340/2017 zo dňa 7.6.2018). Súd je toho názoru, že aj vzhľadom na rozsah zmluvných ustanovení v Časti 3. Spoločné ustanovenia k ZoSÚ a ZoRSÚ, môže obsah a hlavne význam a dosah uvedených zmluvných podmienok ujsť pozornosti priemerného spotrebiteľa.

40.Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia a spláca a za tento stav patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Ak však nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V tejto súvislosti poukazuje súd aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k.

IV.ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, ktorý považoval výklad krajského súdu (aj okresného súdu) za ústavne akceptovateľný s tým, že okresný, ako i krajský súd v prejednávanej veci vyslovil právny záver, podľa ktorého dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok) a od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami. Pokiaľ teda veriteľ, v danom prípade žalobca, pristúpil k tomu, že považuje celý dlh za splatný, potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. Ústavný súd SR v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práve na súdnu ochranu. Súd v tomto smere poukazuje na podstatu zmluvného úroku, ktorý je vyjadrením odplaty za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti (veriteľ neposkytuje peňažné prostriedky po lehote splatnosti). Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (viď aj rozsudok NS SR sp. zn. R 59/1998). Domáhať sa zmluvných úrokov po zosplatnení úveru a ďalej úročiť úver nezodpovedá charakteru a podstate zmluvného úroku. Po zosplatnení úveru sa dlžník nenachádza v režime požíčavania istiny a rovnako ani neužíva istinu, preto žalobcovi ako veriteľovi neprislúcha odplata za užívanie požičanej istiny zmluvný úrok, ale sankčný úrok z omeškania (právny názor Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/340/2017 zo dňa 7.6.2018 v skutkovo totožnej veci).

41.V rozpore s vyššie uvedeným je preto i dojednanie v časti 3, spoločné ustanovenia k ZoSÚ a ZoRSÚ, bod 3.4 druhá veta, podľa ktorého: „nesplatená istina Úveru/Revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v ZoSÚ/ZoRSU, t j. Klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia Úveru/Revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu“. Na základe uvedeného by inak mohol žalobca ako veriteľ požadovať od žalovaného ako dlžníka úrok z úveru z celej dlžnej sumy popri sankčnom úroku z omeškania. Ako už bolo uvedené, takýmto spôsobom by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, čo by spôsobovalo nerovnováhu vo vzťahoch medzi zmluvnými stranami. Súd v zmysle uvedeného uzavrel, že takáto zmluvná podmienka je neprijateľná a preto neplatná, čo vyhlásil aj vo výroku rozhodnutia. Úrok je cenou úveru len do jeho zosplatnenia, po zosplatnení úveru je veriteľovi patrí úrok z omeškania, ktorý je sankciou, plní funkciu paušalizovanej náhrady škody vzniknutej veriteľovi so zabezpečovacím, sankčným a kompenzačným účelom.

42.Žalobca si v spore uplatnil aj úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 617,44 € od 19.5.2016 do zaplatenia. V tejto časti súd žalobu žalobcu považuje za nedôvodnú a zamietol ju. Žalobca žiadal priznať tzv. zmluvný úrok, dohodnutý v zmluvách o spotrebiteľskom úvere ako - výška úrokovej sadzby. Žalobca (jeho právny predchodca) úver zosplatnil ku dňu 18.5.2016. Žalobca žiadal priznať zmluvný úrok odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, čiže odo dňa 19.5.2016. Súd je toho názoru, že žalobcovi po zosplatnení úveru resp. po vypovedaní zmluvy o úvere prináleží len zákonný úrok z omeškania, ktorý mu súd aj priznal, ale zmluvný úrok už nie.

43.Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44.Žaloba žalobcu bola podaná dôvodne, žalobca mal neúspech len v časti uplatnených zmluvných úrokov, preto súd je toho názoru, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania, ktorú mu aj priznal. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú účastníci, ktorí sa ho vzdali písomne do zápisnice súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (exekučný poriadok). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak.